

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ja, for mig lyder det fuldstændig, som om hr. Fransgaards dokumentation bygger på et parts-indlæg, og der er grænser for, hvad man kan bygge på et sådant.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Det er naturligvis glædeligt, at området her har fortsat bevågenhed. Der er nu ikke noget nyt i det; det har det faktisk haft i rigtig mange år. Helt tilbage i 1970 var der et EF-direktiv, hvori der i bemærkningerne står, at tilsætningsstofferne ikke må udsætte dyrs og menneskers sundhed for farer og ikke tilføje forbrugeren af animalske produkter skade. Så det er altså et område, der har haft bevågenhed i meget lang tid, og det skal det fortsat have.

Man kan så have den opfattelse, at det forholder sig sådan, at målet helliger midlet. Og det er dér, at vi i Kristeligt Folkeparti må stå af, da det tilsyneladende er klart for enhver, at det strider mod EU's regler på området.

Vi er enige i hensigten. Vi er enige i, at det fortsat skal have både vores og offentlighedens bevågenhed. Men vi er også af den opfattelse, at regeringen gør et stort stykke arbejde på området. Derfor vil vi også støtte regeringens forslag om et generelt EU-forbud mod antibiotiske vækstfremmere i husdyrfoderet, og vi må melde fra over for forslaget her, som det foreligger.

Første næstformand (Birte Weiss):

Fødevarerministeren og derefter ordføreren for forslagsstillerne.

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg synes, at man med rette kan give en karakteristik af den danske diskussion omkring vækstfremmere, nemlig som et eksempel på, at saglighed rent faktisk belønner sig.

Jeg tror, det måske er klogt at stoppe op og bare bruge et par enkelte minutter på at fortælle Enhedslisten og hr. Søren Kolstrup, hvad forhistorien i realiteten er her.

Forhistorien er jo netop den, at vi er mange, som igennem lang tid har været optaget af, at antibiotika er et følsomt middel, som kun skal bruges, når mennesker eller dyr er syge, og ikke et middel, som skal bruges, fordi man har dårlige staldbetingelser for at få dyrene til at vokse hurtigt.

Derfor sagde vi også fra starten, at her har vi i realiteten to muligheder. Vi kan over for EU-

systemet, over for WTO-systemet osv. forsøge at argumentere det igennem på nogle sådan lidt mere følelsesbetonede argumenter, og jeg tror nok, at en hurtig konklusion sagde os, at det nok ikke var muligt.

Derfor gik vi – sagt til hr. Søren Kolstrup – den anden vej. Vi gik nemlig den saglige vej. Vi satte os ned, og så sagde vi: Nu må vi undersøge det her til bunds. Og på baggrund af danske forskningsresultater og en dansk indsats så havde jeg for noget, der ligner en uge siden, den mest glædelige dag i den tid, hvor jeg har været minister.

Forud var gået først et forbud fra dansk side imod Avoparcin, og fordi det var ordentligt, det var sagligt, så blev det efterfølgende til et EU-forbud.

Når vi er så optaget af det, så er det netop, ligesom også en taler før mig har været inde på, fordi det ikke er ligegyldigt, om det her kun er noget, vi gør i Danmark, eller om det er noget, vi gør i hele Fællesskabet, for den sags skyld i hele verden, for vi samhandler med fødevarer, og derfor er det så afgørende, at vi trækker internationalt.

Efter Avoparcin har vi fortsat med at undersøge de forskellige typer af vækstfremmere, og vi har også forbudt Verginiamycin.

For ganske kort tid siden kom Danmark på verdenskortet, når vi taler om resistensudvikling. Hvad er det, der dækker sig bag denne her diskussion omkring resistens og for meget brug af antibiotika? Ja, det er jo det meget skræmmende fremtidsperspektiv, at fordi vi bruger for meget antibiotika både til dyr og til mennesker, kan vi – og der er nogle lande, der er i den situation – ikke behandle selv harmløse sygdomme. Resistenskonferencen her i København, hvor det for første gang lykkedes at samle både de ansvarlige, når det gælder humansiden og også veterinærsiden, var et afgørende skridt i bestræbelserne på en fornuftig anvendelse af antibiotika.

Resistenskonferencen mundede i øvrigt også ud i, at WHO bad Danmark om at være referencelaboratorium og følge den internationale udvikling, når det gælder resistens.

Og til hr. Søren Kolstrup: Det fik vi, fordi Danmark er kendt, ikke kun i Europa, men i hele verden, for at være seriøs på dette her område.

Her i oktober måned havde vi Rådsmøde blandt landbrugsministrene, og her fik vi en god og lang diskussion omkring antibiotiske